

12. Seitsmes väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, mille kohaselt on SRB rikkunud hageja õigust olla ära kuulatud, kui ta keeldus põhimõtteliselt võtmast arvesse teatavaid kommentaare.
13. Kaheksas väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, milles leitakse, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude poliitika, millel omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsus põhineb, rikub määrust (EL) nr 806/2014 ja kujutab endast SRB volituste kuritarvitamist osas, milles selles on väljendatud normatiivset valikut kriisilahenduse valdkonnas ja rikutud seadusandja pädevust.

- (¹) Viidatud kriisilahendusotsus on järgmine: Ühtse Kriisilahendusnõukogu, Magyar Nemzeti Banki, Finanstilsyneti ja Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. novembri 2021. aasta ühisotsus BNP Paribase ja tema tütaretevõtjate konsolideerimisgrupi kriisilahenduskava ja kriisilahenduskõlblikkuse kohta (asi nr RC/JD/2020/52).
- (²) Viidatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsus on järgmine: SRB, Magyar Nemzeti Banki, Finanstilsyneti ja Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. novembri 2021. aasta ühisotsus, millega määratakse kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded BNP Paribase ja tema teatud filiaalide suhtes (asi nr RC/JD/2020/53).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).
- (⁴) Komisjoni 23. märtsi 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1075, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks finantsseisundi taastamise kavade, kriisilahenduse kavade ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade sisu, miinimumkriteeriumid, mille alusel peab pädev asutus finantsseisundi taastamise kavu ja konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavu hindama, konsolideerimisgrupi finantsotuse andmise tingimused, sõltumatute hindajate suhtes kohaldatavad nõuded, allahindamise ja konverteerimise õiguse lepingukohane tunnustamine, teavitamisnõuete ja peatamisteate menetlused ja sisu ning kriisilahenduse kolleegiumide tegevus.

15. veebruaril 2022 esitatud hagi – Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ versus Euroopa Investeerimispank

(Kohtuasi T-86/22)

(2022/C 165/45)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ (Melendugno, Itaalia) (esindaja: advokaat A. Calò)

Kostja: Euroopa Investeerimispank (EIP)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- otsustada, et Euroopa Investeerimispank on süüliselt tunnistanud hagejaks oleva ühenduse poole esitatud vaide vastuvõetamatuks ja hilinemisega esitatuks;
- kohustada Euroopa Investeerimispanka tegema otsuse TAP AG-le määratud rahastamise tagasivõtmise kohta;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mis puudutab vaide väidetavat vastuvõetamatust.

- Sellega seoses märgib hageja, et on rikutud Århusi konventsiooni, 6. septembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1367/2006, (¹) määrust (EL) 2021/1767 (²) ja EIP avalduse keskkonnaalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta (EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards) preambuli punkte 1, 6 ja 9. Täpsemalt oleks EIP pidanud määratud rahastamise tagasi võtma, kuna vaie puudutas haldusakti keskkonnaõiguse tähenduses.

2. Teine väide, mis puudutab vaide aegumist, mis väidetavalt toimus tähtaja möödumise tõttu.

- Sellega seoses väidab hageja, et on rikutud Århusi konventsiooni, 6. septembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1367/2006, määrust (EL) 2021/1767 ja EIP avalduse keskkonnavalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta preambuli punkte 1, 6 ja 9. Täpsemalt ei ole EIP rahastamist tagasi võtnud, mis peab toimuma uue akti vormis, mis on autonoomne ja eraldiseisev sellest aktist, millega rahastamine enne oli määratud; ning igal juhul tuleb kuuenädalast tähtaega vaide esitamiseks arvutada alates objekti käikulaskmisest, kuna lepinguliselt oli rahastamise saajal aega kuni selle kuupäevani, et see EIP standarditega vastavusse viia.

3. Kolmas väide, mis puudutab EIP 2009. aasta avalduse keskkonnavalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta punkti 36 rikkumist.

- Sellega seoses viitab hageja, et siinses asjas sätestab punkt 36, et EIP nõuab, et kõik rahastatud projektid täidavad vähemalt järgmisi nõudeid:

- kohaldatavad riigisisised keskkonnavalased õigusaktid;
- kohaldatavad EL keskkonnavalased õigusaktid, täpsemalt EL keskkonnamõju hindamise direktiiv ja looduskaitse-direktiivid, samuti valdkondlikud direktiivid ja „valdkonnatülesed“ direktiivid;
- EL õigusse üle võetud asjaomaste rahvusvaheliste keskkonnakonventsioonide põhimõtted ja standardid.

Käesoleval juhul ei järgitud ühtegi nendest punktidest.

Tõendatud on järgmised rikkumised:

a. EL keskkonnavalaste õigusnormide rikkumine, täpsemalt on rikutud:

- a.I määruse (EL) nr 347/2013 põhjendust 36 koostoimes artikli 4 ja artikliga 14 (kulude-tulude analüüsi puudumine);
- a.II määruse nr 347/2013 põhjendust 31 koostoimes direktiivi 2011/92/EL artikli 5 lõikega 1 ja IV lisa punktiga 1 (väline kumulatiivne mõju);
- a.III määruse (EL) nr 347/2013 põhjendust 31 koostoimes direktiivi 2011/92/EL artikli 5 lõikega 1 ja IV lisa punktiga 1 (sisemine kumulatiivne mõju) – sammhaaval lähenemise keeld;
- a.IV direktiivi 2011/92/EL artikli 2 lõiget 1 ja elupaikade direktiivi artikli 6 lõiget 3;
- a.V direktiivi 2009/147, st linnudirektiivi artikli 4 lõiget 4;
- a.VI määruse (EL) nr 1367/2006 põhjendust 30 koostoimes artikliga 9 ja keskkonnamõju hindamise direktiivi artikliga 6 (läbipaistvus ja osalemine);
- a.VII määruse (EL) nr 347/2013 põhjendust 28 koostoimes artikliga 7 (elupaikade normid);
- a.VIII ELTL artiklit 191 koostoimes Euroopa Investeerimispannga avalduse keskkonnavalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta – mille kiitis heaks haldusnõukogu 3. veebruaril 2009 – rikkumisega.

b. Itaalia õigusnormide rikkumine, täpsemalt on rikutud:

- b.I seadusandliku dekreeidi 42/2004 maastikukonventsiooni ülevõtmise kohta artiklit 26;
- b.II seadusandliku dekreeidi 42/2004 maastikukonventsiooni ülevõtmise kohta artiklit 146;
- b.III 7. augusti 1990. aasta seaduse nr 241 (teenuste konverents) artiklit 14ter;
- b.IV ministri dekreeidi nr 223/14 keskkonnahoidlikkuse kohta ettekirjutust A57;
- b.V seadusandliku dekreete 152/06, sanktsioonide puudumine;
- b.VI karistusseadustiku artiklit 452quater (keskkonnakatastroof).

4. Neljas väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. aprilli 2013. aasta määrust (EL) nr 347/2013.

— Sellega seoses väidab hageja, et tegelikult ei ole kunagi läbi viidud asjakohast kulude-tulude analüüsi.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006, keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanäasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. oktoobri 2021. aasta määrus (EL) 2021/1767, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanäasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2021, L 356, lk 1).

17. veebruaril 2022 esitatud hagi – Hahn Rechtsanwälte versus komisjon

(Kohtuasi T-87/22)

(2022/C 165/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Hahn Rechtsanwälte PartG mbB (Bremen, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Künstler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 7. detsembri 2021. aasta otsus C(2021) 9326 (final);
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: puuduvad määruse (EÜ) nr 1049/2001 (¹) artikli 4 lõikes 2 nimetatud keeldumise alused.

- Komisjon ei ole tõendanud monopolivastase menetluse AT.40178 – sõidukite heitkogused – menetlusosaliste suhtes kaitset väärivate ärihuvide olemasolu määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses ega ole läbi viinud juhtumipõhist hindamist.
- Komisjon ei saa tugineda uurimistegevuse kaitsele, kuna tegemist on jõustunud otsusega lõpetatud monopolivastase menetlusega ning komisjon ei ole läbi viinud juhtumipõhist hindamist.
- Komisjon tugineb avalikustamata jätmise üldisele eeldusele, kuigi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese ja/või kolmanda taande tingimused ei ole täidetud, mis toob kaasa olukorra, kus dokumentidega tutvumise reegli ja erandi suhe on lubamatul moel ümber pööratud.

2. Teine väide: avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses.

- Komisjon on ebaõigelt väitnud, et puuduvad ülekaalukad üldised huvid määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses.
- Ühiste huvide rikkumine on käesoleval juhul ilmne, kuna kartellikokkulepped puudutavad ka sõidukite katkestusseadmeid ning lämmastikoksiidi suurenenud saaste avaldab kahjulikku mõju ühistele huvidele nagu tervis, keskkond ja kliima.